

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXIII. évfolyam 5. szám

2019. május

„Senki sincs hozzád fogható, sőt, nincs is rajtad kívül Isten.”

II. Sámuel 7:22

Útmutató szerinti 2019. Évi Jelige

„Törekedj békességre, és kövesd azt.”

Zsoltárok 34:15

Egyházunk 2019. Évi Jeliséje:

„Az ajtó előtt állok és zörgetek!” Jelenések 3,20

Tervezett májusi programjaink:

2-án, csütörtökön 17 órakor a pécsi evangélikusoknál az **„Egy hajóban, egy kenyéren”** sorozatban bemutatkozik a metodista egyház

5-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai istentisztelet: „Miért, mi történt?”** (Lukács 24,13-35)

12-én, vasárnap **Közös istentisztelet és szeretetvendégség Hidason: Szabadulás a félelemtől** (Zsoltár 34,1-6)

19-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Jézus szeretetteljes szabadítása** (Jeremiás 31,1-9)

25-én, szombaton **Hajléktalan szolgálat**

26-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Jézus a mennyországból támogat** (Márk 16,9-20)

30-án, csütörtökön 17 órakor Hidason: **Jézus Krisztus mennybemenetelének ünnepe**

Rendszeres programjaink:

Kedden 17 órától **Drávaszabolcson Bibliakör** van a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)

Szerdán 17 órakor **házcsoport** van Pécsett (változó helyszínnel)

Csütörtökön 17 óra **bibliórát** tartunk Hidason

Pénteken 18 órakor **Alpha kurzus** van

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécsett, 15⁰⁰ órakor Hidason

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órakor **istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

Segíts, hogy hűségesen megőrizzük azt, amit szívünkbe fogadtunk!

Add, hogy mások is megtapasztalják: nálad van az élet ígéje.

Ph. Spitta

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Információ 1+1%-kal kapcsolatban

Határidő: Május 20.

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

A **Magyarországi Metodista Egyház** javára 1463 fő rendelkezett az szja 1%-áról, ez 8.165.101,-Ft támogatást jelent.

A **Márta Mária Alapítvány** részére 122 fő rendelkezett az szja másik 1%-ról, ez 501.111,-Ft bevételt jelentett a kaposszekcsői időseket ellátó szociális intézménynek.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra! Mindenkinnek köszönjük!

Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel! Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek **nincs adóköteles jövedelmük**, mert az összeg szétosztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe vesszük.

Magyarországi Metodista Egyház
technikai száma: 0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma: 19231945-1-17

Anyák napján

Nincs szebb a boldog asszony-arcnál,
Míg nézi gyermekét;
S ha ráragyog a tiszta szempár,
Nem adná kincsekért...
Nincs jobb a hű édesanyánál!
Ha csendes, halk fohásza felszáll,
Kitárul akkor fönn az Ég,
S a Menny a Földdel összeér,
Az égi üdv a Földre ér.
Ma néktek szól a boldog ének,
Ti, drága, jó anyák!
Mind zengjük áldó Istenünknek
a hála himnuszát!
Szent béke, boldogság kísérfen
Titeket itt e földi létben!
Megáldom lábatok nyomát...
Ma néktek nyílik a virág,
Ma rátok gondol a világ.

GERZSENYI SÁNDOR

Anyák napján...

Minden évben van egy nap, amikor világszerte megemlékezünk az édesanyákról. Magyarországon ez a nap május első vasárnapja.

Az ünnep története

Az anyák napja nem egyházi ünnep. A Biblia nem tartalmaz utalást az édesanyák ünneplésére. Pedig régi hagyománya van ennek. Már az ókori Görögországban is tartottak ünnepet az anyák tiszteletére. Angliában az 1600-as években az Anya-vasárnapon köszöntötték az édesanyákat, amely a húsvét utáni negyedik hétfőjén volt. Az Egyesült Államokban az anyák napját először 1872-ben ünnepelték, végül 1914-ben tették állami ünneppé minden év május második vasárnapján. Európában a húszas években először a német virágkereskedők szervezték a gyorsan népszerűvé váló ünnepet. 1925-ben, hazánkban a Mária-tisztelet hagyományaival

összekapcsolva a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt tartotta az első anyák napi ünnepet. 1928-ban már miniszteri rendelet sorolta a hivatalos iskolai ünnepélyek közé ezt a napot.

Az ünnep vallási és társadalmi szempontból egyaránt égető problémára hívja fel a figyelmet: a család, az anyaság tiszteletére és megbecsülésére, amely az emberiség jövőjét meghatározó feltétel. Az anyák napján végre, ha rövid időre is, előtérbe kerülnek az édesanyák, az anyai szerepvállalás, ennek fontossága; kifejezhetjük a tiszteletünket és megbecsülésünket az önzetlen áldozatvállalás többségében nem látványos megnyilvánulásáért.

Bibliai háttér

Miközben az édesanyákat ünnepeljük, Isten is meg akar szólítani bennünket. Az Igéből megértjük, hogy az anyaság adottsága Isten teremtő akaratának következménye. A nők különleges és kizárólagos képessége, adottsága, megtisztelő kiváltsága, hogy testük részese lehet a teremtés csodájának. Helyet, átmeneti „szállást” adhatnak egy új életnek, aki kilenc várakozással teli hónap elteltével világra jön, és megkezdni nyilvános földi életét. A nők felelőssége, hogy ezzel az adottsággal saját döntésük alapján élnek-e vagy nem. A sokszor irigyelt férfiak teremtettségüknél fogva szegényebbek, mert nem élhetik át az új élet létrejöttének, hordozásának, világra hozatalának sokszor fájdalmas, szenvedéssel járó élményét.

Az anyaság mint táalentum

Az anyaság a mi világunkban, úgy tűnik, hátrébe szoruló, leértékelt feladat, állapot. Az anyagiasság, a hatalmi vágy, a politikai karrier kerül sok esetben az első helyre, sajnos, nemcsak a férfiak, hanem a nők gondolkodásában is. Egyre jobban terjed az a felfogás, hogy először a pénz, a karrier, a szórakozás, majd csak ezután következik a gyermek vállalása. Mindez idegen a teremtés programjától. Isten nem kényszerít az anyaságra, ez saját, tudatos döntéssel vállalható állapot, amíg a szervezet biológiai adottságai ezt lehetővé teszik. A női nem felelőssége, hogy ennek a csodálatos feladatnak – amit senki más nem vállalhat át, és nem lehet művi módon helyettesíteni – eleget tegyen. Krisztus ítélszéke előtt, amikor számot kell adni a táalentumok felhasználásáról, talán a legnehezebb kérdés lesz az anyaságra való képesség táalentumáról való elszámolás. A lehetőségeink visszautasításáért ugyanis felelősek vagyunk, az Úr adjon bölcsességet ennek megértéséhez. Legyen példa előttünk Mária engedelmes válasza: „Imhol az Úrnak szolgálója: legyen nekem a te beszéded szerint.”

Családban válik teljessé. Az anyaság nem csak a gyermek születéséig tart, hanem egy életre szóló kapcsolatot jelent az anya és gyermeke között. Az anya–gyermek kapcsolatot lehet hanyagolni, mellőzni, de nem lehet meg nem történtté tenni. Ez különösen akkor válik fontos kérdéssé, amikor a gyermekek felnőnek, „kirepülnek”, amikor kiderül, hogy más az a gyermek, aki megszületett, mint akit a szülő várt, álmaiban elképzelt. A szülő akkor is anya, apa marad, ha a gyermek felnő, ha megszűnik a tiszteletadás, ha hiányzik a szeretet, a hála. A körülmények változhatnak, de a gyermek iránti anyai féltés, gondoskodás megmarad, legfeljebb megnyilvánulása változik. Felelőtlen ember és méltatlan az anyaságra az, aki a gyermeket eldobja magától. Ez nemcsak a pólyás korban történhet meg, hanem később is, ami lehet, hogy fájóbb, tragikusabb következményekkel jár, mint kis korban.

Mindezek mellett nem feledkezhetünk meg a család fontosságáról. A Teremtő akarata szerint az anyai küldetés betöltésének helye a család. Az a családi közösség, amelynek alapja a férj és a feleség bensőséges, békeséges, szereteten alapuló kapcsolata, amely nélkülözhetetlen feltétele a gyermekek egészséges testi és lelki fejlődésének. Így a férfiak, az apák felelőssége az anyaság vállalásánál meghatározó tényező, melynek része a gyermekvállaláshoz szükséges érzelmi és anyagi háttér biztosítása – nemcsak a születést megelőző kilenc hónapban, hanem ezt követően a gyermek nevelésénél egyaránt.

Anyák napja mai üzenete

Mit jelenthet ma a gyermekeknek anyák napját ünnepelni? Természetesen nagyon fontos a köszöntő szó, a szál virág. Ezen felül a kérdés azonban az, hogy mi van a szívben. Az Ige szerint az a gyermek ünnepel helyesen, akinek a szívében megtalálható az édesanya iránti szeretet, tisztelet. Még akkor is, ha „jobb” szülőt is el tudna képzelni magának, mint akit kapott. Idősödő gyermekek, akik még ünnepelhetitek édesanyátokat! Ne feledjétek, hogy eljön az idő, amikor a szerepek felcserélődnek, amikor a gondozó kezek már nem tudnak adni, és a szülő gondozottá válik. Ne hagyjátok őket magukra, legyen ez a legszebb anyák napi köszöntésetek irántuk.

Anyák napi ünneplésünk legyen hát a szeretetünk, köszönetünk, megbecsülésünk kifejezése édesanyánk iránt, de ezen felül a hálaadás alkalma is Isten iránt az Ő kimondhatatlan gondviselésért, szeretetéért, ami az anyai szíveken keresztül is megnyilvánul. Erről a csodálatos szeretetről

az Ige így tanít: „Hát elfeledkezhet-e az anya a gyermekéről, hogy ne
könyörüljön méhe fián? Ha ezek elfeledkeznek is, ... én terólad el nem
feledkezem ...”

G U L Y Á S J E N Ő - M A N N A 2007. MÁJUS

Szeretet – szomjúság

Ha volna hegyeket mozgató nagy hitem,
ha tűzhalálra is adnám az életem!
De nem volna bennem mennyei szeretet,
nem volnék más, csupán csak szálló lehelet.

A Föld minden kincse, ha az enyém volna,
s megajándékoznék minden embert sorra,
de nem volna bennem mennyei szeretet,
nem volnék más, csupán csak szálló lehelet.

Szeretet Istene, ó könyörülj rajtam,
szeretetért kiált hozzád szívem, ajkam.
Tudom: szereteted nem múló, végtelen!
Ajándékozzad meg velem az életem!

Add, ne éljek vele önzőn, csak magamnak,
midőn körülöttem oly sokan szomjaznak.
Adjam frissen tovább örömmel, boldogan,
egy szív se maradjon aléltan, szomjasan!

P E C Z N Y I K P Á L

Idézet

„Egyszer és mindenkorra, egy rövid törvény adatott neked:

Szeress, és (így) tedd, amit (tenni) akarsz: ha megőrzöd békességed, a
szereteten keresztül tedd; ha segítségért kiáltasz, a szeretet által kiálts; ha
feddsz, szereteten keresztül feddj; ha nélkülözöl, a szeretet által tedd: a
szeretet gyökerezzen meg benned, ebből a gyökérből csak jó dolog hajthat
ki.”

S Z E N T Á G O S T O N

Füves legelőkön terelget

Több, mint egy piknik a zöldben

A Szentföldön pásztornak lenni azt jelentette, hogy állandóan úton kellett lennie megfelelő legelők után kutatva. A téli és tavaszi időszakban lehulló esők után friss fű sarjadt a sivatagban és a sztyeppén, a művelt föld peremén. Nem volt különösen sűrű és magas, de a juhok számára tápláló és ízletes. Ebben áll a jó pásztor művészete, hogy ilyen helyeken lehetőség szerint hosszabb időn keresztül jó legelőket keressen a nyáj számára. Ezt a szituációt tükrözi a második versszak. Szó szerinti fordításban így hangzik: friss zöld füves legelőkön táboroztat engem.

Ha aztán a nyáron ezek a legelők szárazzá és szűkössé váltak, akkor a völgyekben – ahol a fű hosszabb ideig zöld maradt – kellett helyeket találni, amelyeken a juhok legelhettek, és egészen őszig találhattak ételmet. Ez nem mindig zajlott le a helyben lakó pásztorokkal folytatott viták nélkül. Ezért e Zsoltár nem csak a legelőkről beszél, amelyeken táplálék található, hanem arról is szól, hogy mennyire fontos, hogy ezeken a helyeken letelepedve pihenni is lehessen. Nem csak az a fontos, hogy ennivalónk legyen, hanem a pihenést szolgáló alkalmak is szükségesek – ez persze nem csak a juhokra, hanem azokra az emberekre is érvényes, akik Istenre bízzák magukat.

Ezen és más igehelyeken is, a pásztor és a nyáj képe mögött már valami nagyobb dolog válik láthatóvá, amelyre ez a kép mutathatna. Lehet, hogy az itt alkalmazott szavak egyúttal leírják Izrael vándorútját, Egyiptomból kiindulva a sivatagon át az ígéret földjére. Isten vezette népét, és az ő jelenlétében éri el nyugalmát is (II. Mózes 15:13; V. Mózes 12:9).

Többről van tehát szó, mint egy piknikről a zöldben. Az imádkozó arról szeretne hálaadással bizonyosságot tenni, hogy éppen a nehéz helyzetekben is talált teste számára táplálékot, és lelke számára nyugalmat, mindezt azért, mert életét Istenre bízta.

... És csendes vizekhez vezet engem

Az élet legfontosabb feltétele

Víz nélkül nincs élet. A más bolygókon élet után kutató tudósok legelőször a vizet keresik, mert víz nélkül nem keletkezhet élet. Közismert,

hogy az ember is sokkal hosszabb ideig tud élni élelem nélkül, mint folyadék bevitel nélkül. Ez a juhokra is vonatkozik. Ezért a szentföldi pásztorok számára régen is így volt, és ma is fontos feladatot jelent, hogy napról napra friss vizet adó forrást találjanak. Aki már gyalogolt a júdeai hegyvidéken, vagy a Sinai sivatagban, az tudja, hogy: léteznek ilyen források. Gyakoribbak, mint ahogy azt az ember gondolná, és az ottani pásztorok ismerik, és meg is találják azokat.

A bibliai időkben is fontos volt, hogy az állatok az itatóhelyeken veszélymentesen ihassanak. Mert még léteztek vadállatok, amelyek ott zsákmányra lestek. Ezért olvashatjuk a pontosabb fordítás szerint: víz(nyerő) helyekre vezet engem, hogy pihenjek és nyugodjak. A jó pásztor gondoskodik arról, hogy a rábízott állatok megkapják mind azt, ami az élethez kell: friss és tiszta vizet. Arról is gondoskodik azonban, hogy legyen idejük és nyugalmuk, hogy mindazt, amire szükségük van, veszélytől megóvva elfogyaszthassák, és ne kelljen életük idejét hajsza és félelem között tölteniük.

A víz az, amire az emberi élethez a leginkább szükség van. A Bibliában annak a jelképévé is válik, amely szükségesebb, mint a kenyér: Isten jelenléte az ember életében. „Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád Istenem! Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után” – olvashatjuk a 42 Zsoltár 1. és 2. versében. Isten az „élő víz forrása”, amelyet azonban sokan elhagynak, mint arról Jeremiás próféta panaszkodik (17:13). A mi Zsoltárt imádkozónk azonban vallja: Aki Istenre, és az Ő vezetésére bízta magát, megtalálja azt, ami valóban szükséges az élet számára: Isten kegyelmes jelenléte, és az a nyugalom is, amellyel az Ő közelsége ajándékoz meg minket.

DR. WALTER KLAIBER: „ISTEN OLTALMÁBAN”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A hálaadáson keresztül vezet az út a békességhez

„Semmi felől ne aggódjatok!

Bármilyen helyzetben vagytok is, imádkozzatok! Hálaadással kérjétek Istenőt, amire szükségetek van!” Filippi 4:6

Már biztosan jól ismered ezt az igeverset, de most szeretnék egy kis útmutatást adni arra nézve, hogyan alkalmazd a mindennapokban. Segítségképpen, hadd kezdjem egy illusztrációval.

Tegyük fel, hogy esélyes vagy egy előléptetésre a munkahelyeden, és másnap fog eldőlni, hogy megkapod-e, vagy sem. Nagyon vágyasz erre az előléptetésre, mert a több bevétel megkönnyítené a családod életét. Egész éjjel csak forgolódsz az ágyadban. Majd elkezdesz imádkozni: „Atyám, kérlek, vedd el az aggodalmaimat az előléptetéssel kapcsolatban. Adj nekem hitet!” Viszont, egy óra múlva még inkább elkezdesz aggódni. Úgy tűnik, mintha Isten nem válaszolta volna meg az imádat.

Inkább így imádkozz: „Atyám, az előléptetéssel kapcsolatos minden aggodalmamat a Te szerető kezeidbe teszem, mert Te gondoskodsz rólam, és szeretsz engem.” A Biblia azt tanítja, hogy minden aggodalmunkat vessük az Úrra, mert Ő gondunkat viseli (1 Péter 5:7). Azután valahogy így folytatd: „Atyám, nagyon szeretném ezt az előléptetést.” Teljesen rendben van, ha ezt kéred Tőle. És most jön az ima legfontosabb része: a hálaadás. Hálaadással fejezd be az imádat. Köszönd meg Istennek a hűségét. „Atyám, akár megkapom az előléptetést, akár nem, hálát adok Neked, hogy te mindig gondoskodsz a családomról, és még többet is adsz, mint amennyi szükséges. Te, Aki táplálsz az ég madarait, és öltözteted a mezők liliomait, rólunk is gondoskodsz. Ezért, nem fogok többé aggódni az előléptetés miatt. Te vagy minden áldás és minden jó forrása az életemben” (Máté 6:30, Filippi 4:19).

Ha így imádkozol, akkor többé nem leszel az előléptetés fogságában. Én ezt „hálaadás terápiának” hívom. Minél inkább hálát adsz Istennek, annál inkább be fogja tölteni a békesség a szívedet. És észre sem veszed, hogy itt a reggel! Még arra sem emlékszel, mikor aludtál el. Isten békessége így uralkodik a szívedben.

Bármilyen aggaszt, vidd Atyád elé hálaadással egybekötött imában. Ez a békességhez vezető út.

JOSEPH PRINCE

Elmúlt évek ajándéka

A fejed felett hát elmúltak az évek,
S az ifúság most olyannak tekint téged,
Mint akit itt felejtett az idő.
Sebaj, most élted legszebb kora jó:
Az idő, ama nagy aranymosó
A napok homokjából mosta ki
A lelked aranyát, s most ragyogó,
De szelíd fényével övezi
Még hátralévő éveid.

Az aranyérc nehéz, s te azért érzed hát
Az öregség súlyát.
Ha bánatanak érte, hallgass vígan, boldogan,
Az Úrnak ért gyümölcsre is szüksége van!
A tavasz, a nyár – ősz nélkül mit sem ér,
De legdrágább a tél! Ruhája hófehér.
Virág, kalász, gyümölcs kezdet csupán.
A szemlélődő pihenést az életfán
A tél halk estére hozza meg.
Hidege nem gyötör, ha szíved meleg,
S ha öreg csontjaid oly sokszor fájnak:
Ez is ígérete egy új csodának.

Gyermekkorodban is fájt a növekedés.
Most benső, drágább éned növekszik, de
Lelked nemsokára szárnyát bontogatja.
S hogy merre szállj, Ő az utat megmutatja.
Hiába gúnyolódnak, mert munkaerőd nincsen...
Ha bánt, csak szemlélődj a drága kincsen,
Amit az Úr adott a közlő véghez,
S ne irigyeld, ki hasznos munkát végez,
S napjaidhoz büszke nagy célt ne keress!
Amíg szeretni, s imádkozni tudsz:
Nem vagy felesleges!

JOÓ SÁNDOR

Amikor a semmi - van

„...azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: lélek és élet.”

János 6:63/b

Sokáig ült magába roskadva. Amikor feltekintett, valahová messze, barátja mögé nézett, úgy mondta ki:

- Rettenetes élményem volt.

- ?

- Fent ültem a Gellérthegyen, egy eldugott padon. Ritka szabad délutánom volt, friss levegő után vágytam. Néztem a párába merült várost. Gondolattalanul bámultam a mélybe. Akkor hirtelen találkoztam a semmivel...

- Mivel?

- A semmivel.

- És hol találkoztál vele?

- Önmagamban. Egy pillanatig befelé néztem, és semmi sem volt bennem. Illetve a *semmi* volt bennem.

- Először találkoztál vele?

- Nem. Csak először tudatosult, először adtam neki nevet.

- És azelőtt?

- Anyám temetésén. Szerettem anyámat...

Ott álltam a nyitott sír előtt, és nem éreztem semmit... Érted? Semmit se éreztem... Rettenetes volt... Sírni akartam, és nem tudtam... a koporsóján döngött a föld... és akkor sem éreztem semmit. Otthon sem, aztán sem.

- Volt még ilyen élményed?

- A feleségem betegségánál. Majdnem menthetetlen volt. Vértömlesztést és infúziót kapott. Csak a gumicsöveket láttam, s hogy csapzott a haja, és cserepes a szája. És csak a kórházzagot éreztem, émelygést. Alig vártam, hogy leteljen a látogatási idő, és kint legyek. Közben arra gondoltam: ha meghalna... És nem éreztem semmit. Akkor este a TV-t bámultam, agyonbombázott falvakat láttam, gyötrött gyermekarcokat, elkínzott asszonyokat, utána egy repülőroncsot, mellette letakart halottakat - és ettem. Éhesen nyugodtan, egykedvűen - és nem éreztem semmit. Ez is ott jutott eszembe a Gellérthegyen. Az is, hogy legalább tíz

éve nem sírtam. Semmin se sírtam. Nem Jézus mond valamit a boldog sírókról?

- Ő. „*Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.*”

- Valóban boldogok lehetnek, akik még sírni tudnak, mert őket meg lehet vigasztalni. Engem már nem lehet. Elsivatagosodtam.

- Mi történt veled? Más voltál..

- Más. Mindenáron és mindenütt győzni akartam, ezért kiirtottam az érzéseimet, és győztem sokszor, sokféleképpen, de elfelejtettem érezni. Lassan minden hidegen hagyott.

- Csak a halottat hagy minden hidegen.

- Tudom.

- Győzöd még?

- Sírni szeretnék. És szeretni szeretnék. Évek óta szimpátiarabló vagyok. Gyűjtöm a hasznos emberek szimpátiáját, mint a pénzt, de nem szeretek senkit, már magamat sem.

- Tudod mit csinálnak a beduinok a sivatagban homokvihár után?

- ?

- Kitisztítják a forrást, mert számukra az az élet. Ez az első tennivalójuk. Ki kellene ásnod könyveid halmaza mögül a forrást.

- A Bibliára gondolsz?

- Arra.

- Nagyon régen nem volt a kezemben. Pedig az evangéliumokat szerettem. Jánosét különösen.

- Akkor olvasd Jánost. A sivatagot öntözni kell, ha oázist akarsz.

- Lehet előlről kezdeni a hívő életet?

- Mindenkinek, minden nap előlről kell kezdenie.

- És ha elbukom?

- Nem mindegy, hogy oázisban esel el, vagy sivatagban buksz fel.

- Te is minden nap előlről kezdesz?

- Én is. Jánosról ne felejtkezz el! Isten veled.

- Veled is. Gondolj rám!

- Gondolok.

GYÖKÖSSY ENDRE „MAI PÉLDÁZATOK”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

A t m o s z f é r a

Sokat hallunk mostanság a szférákról. Még a gyerekek is csak úgy dobálódnak az ilyen szavakkal, hogy bioszféra, sztratoszféra. Idegen szavakkal szeretik ők is a műveltség látszatát kelteni. Hogy tévedés ne essék, én inkább magyarul szeretek beszélni, hát azt mondom, hogy légkör. Arról a légkörről akarok egyet-mást tisztázni, ami bennünket körülvesz, amit mi teremtünk magunk körül.

Ez a légkör-teremtés nem tudatos. Nem belőlünk telik. Valami erő áramlik át rajtunk, aminek nem a forrása, hanem az eszköze vagyunk. Az ember mindig a szellem eszköze, csak az a kérdés: felülről vagy alulról áramlik-e át rajta az erő. Illat, vagy bűz terjed-e körülötte. A szellemi hatásoknak ki vagyunk szolgáltatva, akár a drót az áramnak, mely rajta átfut. És ezen nem változtat, hogy tudunk-e róla, vagy sem. Az emberen csak az múlik, hogy a felső, vagy az alsó energia vezetékének adja-e át magát. Csodálatos, gyönyörű, félelmes szabadság! De aki ezt megértette, megtalálta az élete célját. Légkör-teremtő lehet!

Van nekem egy barátok. Aki ismeri, úgyis megismeri, hát a neve nem fontos. Egy nagy pesti gyárban műszerész. Van hét gyermeke, kopaszodó feje, és legfeljebb tizenhat éves mosolya. Dolgozik látástól vakulásáig, és annyi túlórárt teljesít, amennyi egy-egy napba bele is fér. Segít, akinek kell, amikor kéri. Köszönetet nem vár. Ha a körmére vág a kalapáccsal, nem káromkodik. Nem iszik, nem dohányzik, nem kártyázik. Szoknyák után se fut. A szavát megtartja, az igenje igen, a nemje nem! Furcsa ember! Szentnek csúfolják, lemaflázzák, de ő csak mosolyog, hát nem érdekes bosszantani. Mikor a hajnali közlekedési harcból a hideg ködben a műhelybe bekövetkezik, olyan, mintha besütne a Nap. Megválogatja, kit vesz a brigádjába, de ha egy-egy tanulóval baj van, hozzá adják, többnyire nem hiába. Kisfiú kora óta családfenntartó. Nagyobb terhet cipelt gyermek-vállán, mint sok más, de ettől még csak szélesebb lett a válla. Békében él Istennel és emberekkel, s a békessége ragadós. Tehetsége van a boldogsághoz, mint némelyeknek a zenéhez. Nem fél-ember, hanem egész, mert van egy valóságos - felesége!

Szegény kis árva lányt vett feleségül, ahogy nálunk, az Alföldön mondták régen: egy szál pendelyben. A fiúnak az apja, a lánynak az anyja halt meg korán, hát nagyon összeillettek. A lányka nagyon sokadik gyermek volt, s valaki rokon magához vette, de olyan kiscselédnek: libát

örizni, baromfit, malacot etetni. Nem volt könnyű sora! Hajnalban kelt, s csak mikor az állatokat ellátta, mehetett iskolába a szomszéd faluba. Az iskola volt minden boldogsága, öröme, egyetlen szerelme. Egy üveg tejet, meg egy karéj kenyeret kapott egész napi koszt fejében. Az üveg madzagon lógott a gyerek kezén, melyben a kenyeret szorongatta, s hóna alatt a könyvek. A vasúti töltés mellett ballagott, s a töltés oldalában kis kék ibolyák kukucskáltak, kacarászva, a gyerek szemébe. Nem lehetett nekik ellenállni, utánuk nem nyúlni, csokorba nem szedni azt a jószagú kacagást.

De egyszer csak megtörtént a baj! Valami kőhöz odakocant az üveg, eltört, s kiömlött az egész napi koszt. Nem maradt az éhes kislánynak csak a csupasz kenyér. Sírdogálva baktatott tovább, tudva, hogy este az üveg miatt még ki is fog kapni. Hanem az ibolyák csak tovább kukucskáltak, kacarásztak, és nem hagyták búsulni. Mikor beért az iskolába szép, nagy ibolyacsokrával, egyszerre körülkapták a gyerekek kuncsorogva: - Adjál egy szálát! - Úgy osztogatta szét a csokrárt, mint királynő a kegyeit, és borzasztóan gazdagnak érezte magát.

Ezüstös már a haja, de szép kis mosoly játszott az arcán, mikor nekem a vigasztaló ibolyákról mesélt. Szép, tágas pesti otthonukban nő, tanul a hét gyerek. A legnagyobb lány már férjhez ment, a legnagyobb fiú most nősül. Nagy család, sok gond, de a gyerekek épek, szépek, okosak, önzők, szemtelenek, amilyenek már a gyerekek lenni szoktak, ha jól megy a soruk. De a szüleiket tisztelik, ami ma nagy szó!

Ha az ember a küszöbüket átlépi, csodálatos magaslati levegő csapja meg. Olyan, amilyet 1000 méteren felül érez az ember. Valami meleg fény sugárzik az otthonukban. Az, aminek híjával van ez a világ. Ami nélkül a fehér is fekete, az ifúság sem vidám, s a jólét is teher. Hogy mi a titok kulcsa? Az, hogy ebben az otthonban két ember igazán szereti egymást. Feltétel nélkül, életre-halálra, bajban, örömben, nyugodtan, elszántan, mert köztük van az Úr harmadiknak.

Nem csinálnak ők semmi különöset. Csak vannak. Együtt! Milyen gyönyörű két embert úgy igazán együtt látni! Együtt Istennel, egymással és az emberekkel. Milyen boldogság az ilyen együttlét. S milyen boldogító légköre van ennek, mekkora sugara. Pedig küszködnek, az asszonymak beteg a szíve, az embernek a lába. De azzal a rossz lábával annyit áll a munkapad mellett, mint egy kollégája sem. Az asszony meg annyi gyermeket etet (másokét is), mint egy cinkeanya, akinek a fészke csupa tátott

száj. Nem angyalok ők persze, csak emberek. De olyanformák, amilyent Isten elgondolt.

Léggör? A ma nagy kérdése, mert nem csak korom, szemét és mérgek szennyezik a Föld légkörét, hanem a szennyes indulatok, a gyűlölet, félelem, kapzsiság, erőszak, irigység. És ennek a kénkö szagú fortyogásnak egyetlen oldószere a szeretet. Az a szeretet, amelyet nem követelni, de adni kell. Adni pedig csak az tud, aki kapott onnan felülről. Attól az Istentől, aki a testet öltött szeretet, aki vállalta azt az istállót, ami az emberi szív, hogy abban újra megszülessék, mint szeretet.

Testvér! Mit vársz? Azt, hogy más kezdjen el téged szeretni? Nem jó a sorrend! Neked kell indulni. Szeresd az Istent és a felebarátodat, mint magadat. Micsoda léggört teremt ez a tanács mindenütt, ahol ezt komolyan veszik! Milyen léggört teremtessz magad körül? Mert felelősek vagyunk a világ megbékéléséért! Te is, atyámfia, meg én is, nem csak azok a szegény politikusok.

ZSINDELYNÉ TÜDŐS KLÁRA: „ISTEN MARKÁBAN”
CÍMŰ KÖNYVBŐL

Nem ejti le

Földgömb az utazási irodában.
Szép, nagy, kerek.
Forgatni is lehet.
Ragyogó szemmel nézi egy kisgyerek.

S míg édesanyja sorra
intézi az ügyeket, jegyeket,
ő is bekalandozna
tengereket és hegyeket.

De anyai szem ilyet
szó nélkül hogy nézne!
„Kisfiam, ne nyúlj hozzá,
mert ha leejted, vége!”

Elkapja kiskezét,
s csodálja mozdulatlan.

Kimennek. Elvegyülnek
az utcaforgatagban.
Tűnődik. Hiába hívja
kirakatok szépsége.
„Ha a Jó Isten ejti le,
anyu akkor is vége?”

„Minek kisfiam?”
„Hát a Földnek!
Azt mondtad, Ő tartja kezében.
De ha elfárad a keze?
Ha leejti valamiképpen?”

„Kisfiam attól sose félj!
Ha leejtené nagy baj lenne.
De Isten keze olyan erős,
a Föld biztosan pihen benne.”

S a fényes,
tisztá gyerekszemben
felragyog a csoda titka:
„Úgy-e, ha az egyik elfárad,
akkor átveszi a másikba?!”

T Ú R M E Z E I E R Z S É B E T

Soha nem vagy egyedül, Isten mindig törődik veled.

„Minden gondotokat öreá vessétek, mert neki gondja van rátok.”

1 Péter 5:7

Nem számít, milyen összetartó családban élünk, vagy, hogy milyen sok barátunk van, amikor nehézségeken, próbákon megyünk keresztül, sokszor mégis egyedül érezzük magunkat, és úgy gondoljuk senki sem ért meg igazán, senki sem törődik velünk.

Márta ismerte ezt az érzést. Egy alkalommal így szólt Jézushoz: „Uram, nem törődsz vele, hogy a testvérem magamra hagyott a munkában?” (Lukács 10:40) Jézus tanítványai is tudták, milyen érzés jelenték-

tellenek, magányosnak lenni a bajok közepette. Így kiáltottak Jézushoz: „Mester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk?!” (Márk 4:38)

Lehet, hogy most a te szíved is így kiált: „Uram, nem törődsz velem, hogy magamra hagytak... hogy süllyedek... hogy elveszek?”

Kedves barátom, az Úr igenis törődik veled. Annyira szeret téged, hogy azt akarja, minden gondodat Rá vedd – nem csak néhányat, hanem mindet. Ő a nagy és a kis problémáidat is akarja. Nincs számára se túl nagy, se túl jelentéktelen dolog. Ha a szívedet nyomja valami, akkor Ő azt akarja, hogy vedd Rá.

Amikor Péter apostol azt írta, hogy „minden gondotokat őréa vessétek”, akkor ez alatt azt értette, hogy folyamatosan vessük Istenre a gondjainkat. Amint felüti a probléma a fejét, Isten azt akarja, hogy azon nyomban az Ő gondjaira bízunk azt. Isten azt akarja, hogy ezt tegyük gyakorlattá az életünkben. Miért? A vers második fele megadja nekünk a választ: „Mert neki gondja van rátok”. Arra bízod a gondjaidat, Aki szeret, Aki hátrahagyta a mennyet és eljött, hogy az életét adja érted. Nem akárcikire veted a terheidet, hanem Arra, Aki meghalt érted!

Amikor nehézségekkel nézel szembe, Isten azt akarja, hidd el, hogy soha nem vagy egyedül, hiszen Ő Maga mondta: „Nem maradok el tőled, sem el nem hagylak téged” (Zsidók 13:5). Soha nem leszel egyedül és Isten mindig törődni fog veled.

Soha nem vagy egyedül, Isten mindig törődik veled.

JOSEPH PRINCE

Szívem légy csendben!

*Tedd le Isten kezébe minden gondodat,
mai szükségedet és holnapi terheidet!*

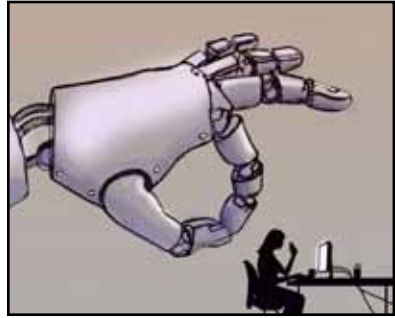
*Hiszen minden úgy történik,
ahogy azt Ő akarja!*

*Ő a szeretetet, Ő jót akar neked!
Te az Ő oltalmában elrejtőzhetsz!*

EVA V. TIELE-WINCKLER

I m a

Sokan azt hiszik:
A jövő az autóké és a kotrógépeké,
a számítógépeké és
az atombombáké,
a milliárdosoké és a diktátoroké,
a bankoké és a multiké,
a gazdasági növekedésé
és a haladásé.

De a jövő nem az övék!
A jövő a járkáló lábaké,
a munkálkodó kezeké,
az álmodó fejeké,
az imádkozó ajkaké,
a szegényeké, a kicsinyeké
és a gyöngéké,
azoké, akik hiszik Istent,
azoké, akik még ellenségeiket is szeretik,
azoké, akik Krisztushoz tartoznak.

Övék a jövő.

FRITZ GIGLINGER

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:
10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel. Címe: <http://pecsimetodista.hu/> A régi honlap is elérhető még. **Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!**

A honlapra, vagy a hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Anyám

„Ajándékul adott téged az Isten,
Ahogy földnek adta a napot;
Aranynál is drágább vagy nekem,
Az Úrnak érted hálát adok.

Nyári tűzben, vagy a fagyos téiben,
Nyomodban mindig virág fakad:
Nyugalmat találok közeledben,
Nyereség nekem minden szavad.

Áldom Istent érted éjjel-nappal,
Áldozatod nem felejttem el;
Átadom most e pár virágszállal,
Átadom, mit szó sem mondhat el

Messze sodorhat tőled az élet,
Mégis mindig gondolok reád;
Magammal hordom szent örökséged,
Megőrizem arcod mosolyát.”

GERZSENYI LÁSZLÓ

